

Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
К.бр.283/17
Дана 01.06.2018. године
Београд
ул. Катанићева бр.15

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Зорана Ганића, председника већа и судија поротника Соње Антић и Снежане Грубић, чланова већа, са записничарем Саром Симић, у кривичном поступку против окривљеног Мирсада Ибрића, због кривичног дела убиство из члана 113 КЗ, по оптужници ВЈТ у Београду Ктo.бр. 224/17 од 12.06.2017. године, исправљена дана 26.06.2017. године, после одржаног главног и јавног претреса дана 24.05.2018. године у присуству заменика ВЈТ у Београду Милоша Самарацића, окр. Мирсада Ибрића и браниоца адв.Жељка Симића, једногласно је донео, а дана 01.06.2018. године, јавно објавио

ПРЕСУДУ

Окривљени МИРСАД ИБРИЋ. [REDACTED]

КРИВ ЈЕ

Што је:

дана 31.01.2017.године, око 21,10 часова, у [REDACTED], у ромском насељу у ул. [REDACTED], у стању битно смањене урачунљивости, свестан да може учинити дело па је на то пристао, свестан да је исто забрањено и желећи његово извршење, лишио живота ошт. [REDACTED] на тај начин што су се испред стамбеног објекта сведока [REDACTED], окр.Мирсад Ибрић и [REDACTED] после вербалног сукоба и потукли, а којој тучи се прикључио и ошт. [REDACTED] након чега су се разишли, па је око 21,00 часова испред баракe окривљеног настао физички сукоб између окр.Мирсада Ибрића и [REDACTED] [REDACTED], којој тучи су се прикључили [REDACTED] и [REDACTED], да би окр.Ибрић Мирсад у току сукоба ножем дужине сечива 17,5 цм ошт. [REDACTED] [REDACTED] више пута убо и то два пута у пределу десне надлактице, два пута у пределу леве подлактице, једном у десном лопатичном пределу, једном на десној бочној страни грудног коша и два пута у слабинском пределу, чиме му је нанео тешку и по живот опасну телесну повреду, па је и након указане лекарске помоћи а услед губитка велике количине крви из расцепа портне вене и крвних судова дуж канала свих задобијених убодина на трупу и горњим удовима и насталих компликација код ошт. [REDACTED] наступила смрт дана 03.02.2017.године у 9,10 часова.

-чиме је извршио кривично дело убиство из члана 113 Кривичног законика

Па га суд применом напред наведене законске одредбе и одредби чланова 4, 42, 43, 45, 54 и 63 КЗ

ОСУЂУЈЕ

На казну затвора у трајању од 7 (седам) година, у коју казну му се, урачунава време проведено у притвору у периоду од 01.02.2017. године до 01.06.2018. године.

На основу одредбе члана 258 став 4 ЗКП, оштећена [REDACTED] се упућује да имовинскоправни захтев може остварити у парничном поступку.

На основу одредбе члана 264 став 4 ЗКП ослобођа се окривљени Мирсад Ибрић да овом суду накнаде трошкове кривичног поступка и судског паушала и исти падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Оптужницом ВЈТ у Београду Ктo.бр. 224/17 од 12.06.2017. године, измењена дана 26.06.2017.годинем, окривљеном Мирсаду Ибрићу стављено је на терет извршење кривичног дела убиство из члана 113 КЗ.

После одржаног главног претреса и спроведеног доказаног поступка саслушањем окривљеног Мирсада Ибрића, сведока оштећене [REDACTED], сведока оштећене [REDACTED], сведока [REDACTED], сведока [REDACTED], те упознавањем на сагласан предлог странака са: извештајем о форензичком прегледу лица места ПС Нови Београд КТ 108-61/2017 од 01.02.2017. године, потврдом о привремено одузетим предметима ПС Нови Београд бр. 26/17 од 01.02.2017. године, извештајем МУП РС Дирекција полиције ПУ за град Београд, УКП Одељење за увиђајно-оперативне послове Д-1030/17 од 01.02.2017. године, допуном извештаја Д 1030/17 од 03.02.2017.године, извештајем о форензичком прегледу лица места МУП РС Дирекција полиције ПУ за град Београд УКП-а, Одељење за оперативну криминалистичку технику КТ 100-279/2017 од 03.02.2017. године са фотодокументацијом Д-1030/2017 КТ 100/249/2017 од 01.02.2017. године са два ЦД-а, обдукционим записником ИСМ „Милован Миловановић“ S-0205/2017 од 06.02.2017. године, судско-медицинским вештачењем проф. др Бранимира Александрића од 18.05.2017. године са медицинском документацијом за [REDACTED], налазом и мишљењем судског вештака психијатра др Бранка Мандића за окр. Мирсада Ибрића од 27.05.2017. године, записницима о исказима сведока [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], те извештајем из КЕ за окривљеног, суд је ценећи све доказе како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези утврдио чињенично стање онако како је то наведено у изреци пресуде.

Окр. Мирсад Ибрић је у претходном поступку навео да се у ромско насеље у [REDACTED] улици доселио пет, шест месеци пре овог догађаја. У ромском насељу је купио бараку која је саграђена од дасака и греда и има једну просторију димензија 5x4 метара. У тој бараци живи са супругом и петоро деце и само он ради и све их издржава. У бараци поред његове живи његов брат [REDACTED] са својом породицом. Дана 31.01.2017. године, око 12,00 часова, породила се братовљева супруга [REDACTED], па је испред бараке, у свом дворишту, са братом прослављао овај догађај. Придружиле су им се комшије, међу којима је био [REDACTED], његов отац и супруга. [REDACTED] је његов добар пријатељ, познаје га седам, осам година. Пили су алкохолна пића и после неког времена дошао је [REDACTED], рођак његове снаје [REDACTED] и пребацио му је то што није од њега узео појачало. У бараци су били он, његов брат [REDACTED] и [REDACTED], његова супруга, његов стриц, као и његова породица. Убрзо након тога чуо је [REDACTED] како виче да ће им запалити бараку и тада им је ишчупао каблове за струју, па је он изашао из бараке и упозорио га да то не чини, прикопчао је струју и вратио се у бараку. Потом је позвао полицију и они су му рекли да треба да оде до ПС Нови Београд да би пријавио догађај, али није отишао у полицијску станицу, већ је остао у бараци. Испред његове бараке седео је [REDACTED], ближе својој бараци, пио неко алкохолно пиће и јако пустио музику. Пришао му је, са њим попио пиће и позвао га да дође код њих, али га је [REDACTED] изненада ударио песницом у пределу леве слепоочнице, и од тог ударца је пао. До њега је дотрчао и [REDACTED] и почели су да

га заједно шутирају док је био на земљи, те се у овај сукоб умешао [REDACTED] али је туча престала изненада, без да је приметио да је неко од њих тројице имао повреде по себи. После десет минута од овога, његовој бараци су пришли [REDACTED] и [REDACTED] с тим што је [REDACTED] у рукама држао секиру дужине сечива од око 25 цм, док је [REDACTED] имао лопату, и њих двојица су секиром и лопатом ударали по аутомобилу његовог брата. Рекао је супрузи да позове полицију, али је [REDACTED] ушао у његову бараку, његовој жени заврнуо руку и отео јој телефон, а његовог сина [REDACTED], старости 11 године, шутнуо на „незгодно“ место. У том моменту се налазио испред бараке, узео је нож који је стајао поред шпорета и тим ножем убо неког поред себе. Није се сећао кога је убо, ни колико пута, а зна да је неког човека убадао отпозади, са леђне стране. Није знао ни где је задавао ударце, да ли у пределу ногу или тела. Пре него што је то лице убо ножем, у бараци се одвијала туча. Зна да је у тој тучи учествовао његов брат, да се туча потом преселила, на веранди бараке и ту је он убадао то лице ноже. Испред бараке, на веранди нема осветљење, а ни комшије немају спољно осветљење. Док је трајала туча скупило се сигурно петнаестак људи и посматрало. Чуо је вриштање своје деце, галаму и у једном тренутку да неко виче „Мими је убоден ножем, зовите хитну помоћ“. Тада је схватио да је ножем повредио [REDACTED], кога сви зову [REDACTED]. Није хтео да га повреди. Чињеница је да је он учествовао у сукобу на страни [REDACTED] и да је заједно са њим оштетио ауто његовог брата, као и да се туча са његовим братом али је чињеница и да није хтео да га повреди. Истакао је да је нож узео од страха и да није био свестан када је [REDACTED] убадао ножем. Није знао да ли је тог момента [REDACTED] имао нешто у рукама, а сигуран је да је [REDACTED] имао у рукама секиру. Комшије су одвукле [REDACTED] и [REDACTED]. Његов брат је одвезао ауто, а он је са породицом остао у бараци. Неко је звао полицију, а могуће да је полиција дошла на позив његове супруге, и по доласку полиције, он је одведен у ПС Нови Београд. Додао је да је тога дана од 10,00 до 21,10 сати када се завршила туча попио укупно око пола литре вињака и 7-8 флаша пива запремине од 0,5л. Тог дана ништа није јео и осећао се пијано све време. У том периоду није спавао, а на телу нема никаквих повреда, али је указао да има болове у пределу леве слепоочнице и да су они последица ударца који му је задао [REDACTED]. Алкохол је конзумирао тако што је мешао пића, пиво и вињак, не водећи рачуна шта кад пије. Додао је да се плашио за свој живот и живот своје деце, брата и супруге, док су [REDACTED] и [REDACTED] ударали по аутомобилу секиром и лопатом, претили и викали „Иселићемо вас одавде, запалићемо бараке“. Све се то дешавало пре него што је узео нож са места како је објаснио. Објаснио је да је од места где је нож узео до места где је тај нож употребљено, раздаљина од око пола метра, односно корак – два. Шпорет се налази непосредно уз улазна врата. Додао је да су [REDACTED] и [REDACTED] до критичног догађаја никада није био у сукобу и да су били добре комшије. Полицији је показао где се нож налазио. Додао је да му је искрено жао што је [REDACTED] преминуо јер се ради о човеку кога је познавао седам, осам година и који му је био најбољи друг. Појаснио је да је он критичном приликом био много агресиван према њему. Иначе, ради се о човеку који је увек агресиван када попије алкохол, те налази да је агесија толика да би у том стању могао да убије и своје дете. [REDACTED] је човек који је исто склон тучама.

Окривљени Мирсад Ибрић је у својој одбрани на главном претресу навео да није крив. Односно да је делимично крив јер није изазвао тучу, али је тачно да га је убо, али да није знао за себе. Остао је у потпуности при оној одбрани коју је дао у претходном поступку и додао да се каје због свега што се десило.

Оно што је критичном приликом затечено на лицу места утврђено је и у писменој документацији овлашћених службених лица.

Из извештаја о форензичком прегледу лица места ПС Нови Београд КТ 108-61/2017 од 01.02.2017. године, суд је утврдио да је дана 01.02.2017.године на Новом Београду, у Петрац канал број 66, пронађени трагови и то: траг број 1 – нож укупне дужине 31 цм, са дрвеном дршком, браон боје, дужине 13,5 цм и сечивом дужине 17,5 цм. На ножу уочени трагови црвене боје налик на крв. Нож је пронађен на дрвету, на висини од 125цм од земље, иза монтажне дрвене бараке власништво Ибрић Мирсада и исти је фотографисан.

Средство извршења кривичног дела, нож, укупне дужине 31 цм са дрвеном дршком браон боје је према потврди о привремено одузетим предметима ПС Нови Београд бр. 26/17 од 01.02.2017. године, одузето од окр. Мирсада Ибрића.

Из извештаја МУП Дирекција полиције ПУ за град Београд, УКП Одељење за увиђајно – оперативне послове бр.Д-1030/17 од 01.02.2017.године и допуне извештаја Д 1030/17 од 03.02.2017.године и извештаја о форензичком прегледу лица места МУП РС Дирекција полиције ПУ за град Београд УКП-а, Одељење за оперативну криминалистичку технику КТ 100-279/2017 од 03.02.2017. године са фотодокументацијом Д-1030/2017 КТ 100/249/2017 од 01.02.2017. године са два ЦД-а, суд је утврдио да је дана 31.01.2017.године око 21,45 часова у КБЦ “Земун”, а ради указивања лекарске помоћи доведен ██████████, од мајке ██████████, рођен 11.07.1997.године у Београду, због повреда које је задобио, истог дана око 21,10 часова. Дежурни лекар је код повређеног ██████████ констатовао ТТП опасне по живот - три убодне ране у предлеу десне лумбалне ложе и по две секогине на десној и левој руци, након чега је задржан на лечењу. Изласком на лице места утврђено је да се исто налази на Новом Београду, ул.Петрац канал 66, где је у непосредној близини бараке вл. ██████████ затечена секира, као и траг течности налик на крв у виду капљица, да је фотографисано лице места и преузета секира и гардероба повређеног из КБЦ Земун. Дана 03.02.2017.године, око 13,40 часова, Одељење за увиђајно – оперативне послове ПУ за град Београд, обавештено је од стране Дежурне службе ПС Земун да је повређени ██████████ ЈМБГ 1107997710404 дана 03.02.2017.године, у 09,10 часова, преминуо у КБЦ “Земун” у Земуну ул. ██████████, на одељењу Интензивне неге, а смрт је констатовала анестезиолог др ██████████, па је тело превезено на ИСМ ради вршења судско – медицинске обдукције са токсиколошком анализом. Уз наведене извештаје је приложена фотодокументација и то 22 фотографије.

Из обдукционог записника ИСМ „Милован Миловановић“ S-0205/2017 од 06.02.2017. године, а на основу обдукционог налаза и података из медицинске документације, суд је утврдио да је смрт ошт. ██████████ насилна и да је наступила услед компликација насталих због због губитка веће количине крви из расцепа вене порте и крвних судова дуж канала убодине трупа и удова, нанесених дејством шилка и оштрице замахнутог механичког оруђа. Рана у десној половини слабинског предела, описана под тачком 5 обдукционог налаза, улазни је отвор убодине која се каналом наставља у трбушну дупљу кроз десни слабински мишић до портне вене у чијем зјапу и завршава. Правац канала убодине је од назад унапред, одоздо лако навише и улево. Ране у пределу трупа и удова, описане под тачкама 3,4,6,7,8,9 и 10 обдукционог налаза, су улазни отвори убодина, чији се

каналы настављају и завршавају у поткожном и мишићном ткиву. Ране и тачкасти отвори, описани под тачком 12 обдукционог налаза учињени су у циљу лечења.

Из судско-медицинског вештачења проф. др Бранимира Александрића од 18.05.2017. године, а на основу медицинском документацијом за ██████████, суд је утврдио да је ██████████ критичном приликом задобио укупно осам убодина нанесених шиљком и оштрицом замахнутог механичког оруђа – у конкретном случају ножем пронађеним на лицу места, а на чијем сечиву су пронађени трагови крви. Од осам наведених убодина, две су се налазиле на десној надлактици, две на левој подлактици, две на задњој и десној бочној страни грудног коша и две у десном слабинском пределу. Једна од две убодине у десном слабинском пределу, и то она чија се улазна рана налазила на око 4 цм удесно од линије кичменог стуба и која је својим каналом продирала у трбушну дупљу све до зјапа портне вене у чијем се зјапу и завршавала својим дном, а што је све било праћено великим изливањем крви у трбушну дупљу, представљала је у време nanoшења и сама за себе процењено тешку и по живот опасну телесну повреду. Осталих седам убодина које су се својим дном завршавале у поткожном меком ткиву, су свака појединачно процењено, представљале лаку телесну повреду. Свих осам убодина су у време nanoшења и скупа процењено, представљале тешку и по живот опасну телесну повреду, која се и поред адекватног лечења завршила смртним исходом. А на основу обдукционог налаза се закључује да је смрт ██████████ насилна и да је наступила услед губитка велике количине крви из расцепа портне вене и крвних судова дуж канала свих задобијених убодина на трупу и горњим удовима и насталих компликација. Према томе, смрт ██████████ је у директној узрочно – последичној вези са свим задобијеним убодинама. На основу локализације улазних рана свих задобијених убодина и правца њихових канала (од назад пут унапред), закључује се да је ██████████ за време задобијања свих осам убодина био леђима окренут ка повредиоцу (са евентуално мањим померањем једне или друге особе у једну или другу страну), при чему је повредилац нож држао у својој руци (било десној, било левој) тако да му је врх ножа био усмерен у продужетку уздужне осовине његове руке. При том је повредилац убадање у ██████████ вршио замасима ножем од себе пут унапред ка ██████████, при чему су све убодине нанете сукцесивно једна за другом у кратком временском интервалу.

Сви наведени писмени докази су у потпуности прихваћени, с обзиром да су дати од овлашћених службених лица, на законом прописан начин, у прописаној форми, те да током поступка нису оспоравани.

Суд је ово судско-медицинско вештачење повреда проф. др Бранимира Александрића у потпуности прихватио, оценивши да је дато по свим правилима струке, темељно и објективно.

Доказни значај овог судско-медицинског вештачења лежи не само у утврђењу чињеница о задобијеним повредама код оштећеног, већ управо у чињеници да је смрт ██████████ у директној узрочно – последичној вези са свим задобијеним убодинама, које му је критичном приликом нанео окр.Мирсад Ибрић.

Оно што је током поступка било неспорно је да је наведене убодине, односно повреде, пронађеним ножем са лица места, покојном ошт. [REDACTED] нанео окр.Мирсад Ибрић, што ни окривљени није у својој одбрани спорио.

Међутим, одбрана је током поступка тврдила да су повреде покојном оштећеном [REDACTED] нанете у нужној одбрани, као и да је постојао напад од стране пок.ошт. [REDACTED] и сведока [REDACTED]. Такође, током поступка је било спорно и како се одвијао сам догађај критичне вечери, односно где се ко налазио, ко је кога напао и ударио и шта су имали у рукама ошт. [REDACTED] и сведок [REDACTED]. Суд је у погледу ових околности поред изнете одбране окривљеног, саслушао и присутне сведоке.

Критични догађај, почетак, ток и нанете повреде ошт. [REDACTED] од стране окр.Мирсада Ибрића, као и оно што је томе претходило су на један начин описали сведоци [REDACTED] и [REDACTED].

Сведок [REDACTED] је у свом исказу навео да се дана 31.01.2017. године породила његова тетка [REDACTED], супруга [REDACTED], па су тог дана славили рођење детета. Са [REDACTED], Мирсадом и [REDACTED] је купио гајбу пива како би прославио рођење детета и то пиво су попили испред Мирсадове бараке. Сваки је попио по три флаше пива. Након тога је отишао кући јер му је дете било болесно. Понудио је Мирсаду своју музику што је он одбио и након тога мирно отишао својој кући. Из Мирсадове бараке допирала је велика бука због гласне музике. Када је у Мирсадовој бараци свуда укључена струја у његовој бараци је доста слаба, те како му се дете плаши мрака, он је отишао код Мирсада да га замоли да нешто од струје угаси, што је он одбио и онда му је исекао каблове који доводе струју око 17,00 часова. Никакав инцидент није око тога настао, јер су Мирсад и [REDACTED] одмах преспојили каблове и опет имали струју. Тог дана до 21,00 час није било никаквих проблема, он је био у својој бараци, да би тада његовој бараци дошао [REDACTED] видно пијан и позвао га да се бију. Претходно му је срушио сто који је био испред његове бараке, а пошто је видео да је [REDACTED] пијан рекао му је да га остави на миру и да не жели свађу, да ће то расправити сутра и он је заиста отишао. Након 10 до 15 минута његовој кући је дошао Мирсад, такође пијан, позвао га да се врати у његову бараку да наставе да пију. Међутим пошто је он то одбио, Мирсад је из појаса панталона извадио један нож, а на себи је имао двоје панталона и нож је извукао између два појаса тих панталона и чим је видео тај нож [REDACTED] је ударио Мирсада песницом у главу јер се уплашио. Нож је био по његовој процени дужине око 30 цм са све корицама, са сечивом само са једне стране. Онда је дошао [REDACTED] и ударио га ногом у груди, па је у том моменту дотрчао и његов брат [REDACTED], кога је [REDACTED] ударио неком пумпом за пумпање гума преко леђа. Туча је убрзо престала, [REDACTED] и Мирсад су отрчали ка Мирсадовој бараци. За време док је трајала туча испред његове бараке он је имао секиру у руци која је била ту у његовом дворишту, али никога није ударио том секиром, већ је само желео да се одбрани пошто су Мирсад и [REDACTED] имали пумпу и нож у рукама. Када су њих двојица отрчали, [REDACTED] и он су отрчали за њима и [REDACTED] је оном секиром коју је и даље држао у руци излупао [REDACTED] кола која су била паркирана испред Мирсадове бараке. Кад је престао да лупа кола, након десетак минута, можда и мање, видео је [REDACTED] како лежи у Мирсадовој веранди, те како је [REDACTED] био свестан,

рекао је „Немој да ме оставиш“ и он га је на рукама пренео код сестре [REDACTED]. Након што су му предочени наводи [REDACTED] додао је да није тачно да је [REDACTED] разбио стакло на Мирсадовој бараци, већ су то урадила Мирсадова деца, која су наточила воду на хидрофору у велике балоне и гурала велике балоне на троколици ка кући па како нису могли да зауставе троколицу, она је ударила у Мирсадову кућу, тачније у прозор, разбили су стакло, што се десило тог дана око 12,13 часова и што су сви видели. [REDACTED] је то измислила као и да је он улазио у Мирсадову бараку и да се тамо тукао. Тачно је оно што је он рекао да је [REDACTED] већ био избоден када је он престао да лупа ауто. Није видео моменат кад је [REDACTED] убоден, тако да ни не зна ко је то урадио, али је чуо да га је Мирсад убо, а није видео никакав нож у близини [REDACTED]. Када је видео [REDACTED] како лежи и крвари, ту нису били ни [REDACTED] ни Мирсад. Када је излупао ауто, секиру је оставио на путу испред Мирсадове бараке, а полиција ју је пронашла и узела. Додао је да са Мирсадом никада раније није имао проблема, док се са [REDACTED] више пута свађао због пара, да су генерално били у добрим односима, да је три флаше пива попио негде око 12,00 сати. Одмах кад је отишао кући је попио још три чашице вињака, а цео дан ништа није јео, па га је алкохол мало „ухватио“, али да није био пијан, да су тог дана Мирсад и [REDACTED] били пијани. Мирсад пије сваки дан, чак тера децу да просе како би имао новац да купује алкохол, а [REDACTED] је увек био весео кад попије и никада није правио проблеме и чак није дозвољавао другима да се свађају, дакле није био конфликтан. [REDACTED] и он су кренули за Мирсадом и [REDACTED] када се окончала туча у његовом дворишту зато што су их Мирсад и [REDACTED] даље провоцирали псујући им жену и децу, а иначе [REDACTED] жена је тог дана изашла из болнице са ћерком која је била болесна. Такође су им претили да ће да им запале бараку. Није тачно да је ударио Мирсадовог сина у међуножје, и није улазио у Мирсадову бараку, нити отимао телефон Мирсадовој супрузи.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу у претходном поступку навела да је критичног дана 31.01.2017. године била у болници са својом ћерком која је имала упалу плућа и да је од свог супруга [REDACTED] сазнала да су се тог дана посвађали [REDACTED] и Мирсад јер је [REDACTED] исекао Мирсаду струју. Тог дана се породила [REDACTED] супруга, а [REDACTED] је рођени брат окр.Мирсада. Изашла је истог дана око 14,00 часова из болнице и када је стигла у ромско насеље у ком су сви живели, а то је било негде око 5-6 поподне, супруг је позвао код Мирсада у бараку. Када је ушла унутра поред њеног супруга и Мирсада били су још и [REDACTED] и Мирсадова жена, седели су и конзумирали алкохол. У неком моменту Мирсад је изашао напоље и отишао код [REDACTED] у његову бараку. Убрзо затим је Мирсадов син који има око 10-11 година дошао код њих и уплакано им рекао „[REDACTED] је ударио тату песницом“. Од момента када је Мирсад изашао из бараке и отишао код [REDACTED] па до момента када је његов син дошао да им саопшти да га је [REDACTED] ударио, прошло је по њеном мишљењу око петнаестак минута. Када су изашли из Мирсадове бараке уочили су Мирсада и [REDACTED] како стоје један наспрам другог. У том тренутку није било ни свађе ни туче између њих двојице. [REDACTED] је пришао столу који је стајао испред [REDACTED] бараке, а на коме се налазила храна и музика и шутнуо га, све срушио. У том моменту је опсовао [REDACTED] сина и њихову ћерку. Њен муж [REDACTED] стајао је иза [REDACTED] и каже да ако се усуђује да им псује ћерку која је тек изашла из болнице то значи да их псује све. Мирсад удара песницом [REDACTED], а [REDACTED] прилази њима двојици и удара шамар Мирсаду, али у намери да их раздвоји, да се не би тукли. Она је у том

моменту отишла у Мирсатову бараку пошто јој је кћерка остала унутра и са кћерком се одмах вратила напоље. Видела је општу тучу испред [REDACTED] бараке где су се Мирсад, [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] дукли песницама до момента када је [REDACTED] узео једну гвоздену пумпу за пумпање гуме и ударио преко леђа [REDACTED] а [REDACTED] се тада окренуо и песницом у главу ударио [REDACTED]. У том моменту видела је да Мирсад на себи има и фармерке и тренерку. Мирсад је кренуо у своју бараку, за њим њен муж, па и она, а за њом [REDACTED]. Ушли су у ходник Мирсатове бараке, којије 2x2 метра површине. У том моменту [REDACTED] је оном истом пумпом ударио преко груди [REDACTED] који је од ударца пао на под, а како је он пао [REDACTED] је пао преко њега док је Мирсад стајао иза врата. За све ово време [REDACTED] је „ломио“ [REDACTED] ауто, лопатом или секиром. Пошто јој је девојчица била у рукама брзо је отрчала до њихове куће, убацила кћерку у кревет и одмах се вратила за највише минут два. Када се поново појавила на Мирсатовим вратима, Мирсад јој је био окренут леђима и стајао је први до врата, испред њега је стајао [REDACTED] њима окренут леђима, а испред [REDACTED] је био [REDACTED] ка њима окренут лицем, једном руком је држао [REDACTED] а другом га је ударао песницом по глави. У моменту када је дошла видела је да Мирсад држи један нож у руци, који је имао црну дршку, укупне дужине са сечивом око 20-30 цм и тим ножем је два пута убо [REDACTED] у десну страну леђа. Једном у доњи део леђа, а други пут исто у десну страну леђа али мало изнад, одмах испод лопатице. Није видела шта је [REDACTED] урадио са том пумпом. Након што је [REDACTED] Мирсад убо, Мирсад и [REDACTED] су побегли напоље. [REDACTED] је упалио свој ауто и некуда се одвезао, а Мирсад је само отрчао, али није пратила шта се са њим дешавало јер њеном мужу није било добро. Од тих убода [REDACTED] није одмах пао, већ је успео да дође до њихове куће до [REDACTED] и унутра је пао, а претходно јој је само рекао „да им чува кћерку“. Полиција и Хитна помоћ су дошли након петнаестак минута [REDACTED] је преминуо у болници након три дана. Додала је да што се тиче ножа, којим је њен муж убоден, чула је када је дошла из болнице тог дана и ушла у Мирсатову бараку, док су они конзумирали алкохол, Мирсада како је необавезно рекао да има један нож и посебно га чува за некога. Приметила је у тучи да Мирсад има двоје панталона, али није сигурна да је за појасом тих панталона имао нешто црно, али да није сигурна шта. Тек када је видела Мирсада да ножем убада [REDACTED], она је повезала да је могуће да је то црно за појасом био нож. Нож је полиција после догађаја нашла али не зна где. [REDACTED] је критичног дана попио три пива од пола литра, Мирсад је пио све и вињак из флаше и пиво, сви су пили и [REDACTED] је пио. Мирсад јој није деловао пијано, али он пије сваки дан, тако да се на њему и непримећује пијанство. Пре овог догађаја Мирсад и [REDACTED] су били у добрим односима, али Мирсад и [REDACTED] нису били у нарочито добрим односима. Цео овај догађај почев од туче испред [REDACTED] бараке па до убадања [REDACTED] у Мирсатовој бараци, посматрали су [REDACTED] и [REDACTED].

Сведок [REDACTED] је у свом исказу на главном претресу остала при свом раније датом исказу и додала да се у међувремену сетила да је [REDACTED] ударио њеног покојног мужа пумпом у главу и истовремено га је Мирсад убо ножем. Објаснила је да је била велика јурњава и мрак и није могла да се сети, односно да каже да је видела детаље како је тачно било. Изјавила је да не зна да ли је пумпом ударио [REDACTED] али да је [REDACTED] сигурно ударио њеног покојног супруга. Сигурна је да је било онако како је на главном претресу навела, као и да је могуће да је код тужиоца нису добро разумели. Придружила се кривичном гоњењу против окривљеног и истакла имовинско – правни захтев чији износ није

определила.

Суд је прихватио исказе сведока [REDACTED] и [REDACTED], у погледу описа догађаја, повода за окупљање у дворишту, повода туче, учесника у догађају сведока [REDACTED] пок.ошт. [REDACTED] сведока [REDACTED] и окр.Мирсада, као и чињенице да су тучу започели окр.Мирсад и његов брат сведок [REDACTED] и да је сигурно било провокација од стране сведока [REDACTED] и оштећеног [REDACTED], те упућених псовки. Чињеница коју су потврдили ово двоје сведока је да је у тренутку туче окр.Мирсад имао код себе нож, а његов брат -сведок [REDACTED] пумпу, док је [REDACTED] у руци држао секиру, у намери да се одбрани, а оштећени [REDACTED] се умешао у тучу да би заштитио свог рођака [REDACTED] и у рукама није имао никакво средство подобно да тело тешко повреди или здравље наруши. Да су овакви наводи тачни, говори у прилог и чињеница да нико од наведених лица није задобио ниједан ударац по телу, било којим предметом, као ни секиром коју је држао [REDACTED]. Неспорно су сви потврдили да је током туче сведок [REDACTED] у једном моменту том секиром разлупао ауто сведоку [REDACTED] брату окривљеног. Надаље, нико од присутних лица ни окривљени, ни оба сведока није пријавио било какву повреду да им је нанета критичном приликом, што говори у прилог тачности оваквих навода сведока. Оно што је посебно значајно је и чињеница да је сведок [REDACTED] тачно описала положај тела у коме су се налазили покојни оштећени и окривљени у моменту када је окривљени ножем убо оштећеног, што потврђује налаз вештака. Имајући наведено у виду суд је исказе ова два сведока у потпуности прихватио налазећи да су исти искрени и доследни, те сагласни међусобно.

Мање недоследности у исказима су пре последица њихове узрујаности, статуса и самог догађаја, који се одвијао у вечерњим часовима, у полумраку и уз присуство већег броја људи, деце и велике галаме, па су недоследности у таквим условима очекиване.

Сведоци [REDACTED] и [REDACTED], су ток догађаја, предмете које су учесници имали у рукама описали на потпуно другачији начин од описа сведока чије наводе је суд прихватио, а на сличан начин како је критични догађај описао окривљени.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу навео да му је дана 31.01.2017. године око 16,00 часова супруга јавила да се породила тог дана, па су скупили новац и купили гајбу пива. Седели су испред Мирсадове бараке и пили пиво, док он није ништа пио јер је знао да тог дана треба да оде до супруге у болницу да јој нешто однесе. Када је већ постало хладно око 19,00 или 20,00 часова, Мирсад им је предложио да уђу у његову бараку, да се деца не смрзавају. [REDACTED] је тада кренуо својој кући, с тим што је предложио Мирсаду да узме његову музику. Мирсад је то одбио рекавши да има своју, што је [REDACTED] увредило и рекао је како ће да им исече струју јер неће да узму његову музику. Заиста је нестала струја у том моменту, деца су почела да плачу, међутим неки комшија је помогао Мирсаду и њему да споје каблове па су опет имали струју. Након тога је [REDACTED] опет дошао до њихове бараке и рекао „Ноћас неће да изађе на добро“. Након тога је наставио да их псује и грди и опет отишао до своје бараке, седео и пио испред за својим столом и из дворишта им добацивао. Мирсад је тада изашао напоље и отишао до њега, па му рекао да престане да их вређа и да им прети и да може да

дође код њих да пије уколико жели. Мирсад се након овога вратио у кућу, да би га након неког времена [REDACTED] опет позвао да изађе напоље да се помире, што је овај и учинио. Међутим Мирсадова деца су одмах истрчала напоље за Мирсадом и врло брзо се вратила у бараку рекавши му да брзо изађе напоље, јер [REDACTED] бије њиховог оца. Кад је изашао напоље није видео моменат када је [REDACTED] ударио Мирсада, већ је само чуо Мирсада како пита [REDACTED] због чега га је ударио. За њим је изашао и [REDACTED] који је већ био пијан и одмах се ставио на [REDACTED] страну, тако да су њих двојица кренули да се гурају са њим и Мирсадом. Није приметно да Мирсад има двоје панталона, а у рукама зна да засигурно није имао ништа. Не зна да ли је имао нешто за појасом. Апсолутно је нетачно да је имао било какву пумпу у рукама, а нарочито да је том пумпом ударио [REDACTED]. Истакао је да је [REDACTED] имао лопату у руци, а [REDACTED] секиру и тим предметима су замахивали ка њему и Мирсаду, а он је у једном моменту и добио ударац преко леђа, међутим није сигуран од кога, јер је напољу био мрак. Мирсад и он су тада кренули да беже ка његовој кући, да би Мирсад утрчао у кућу, а он се склонио негде иза куће и тад је видео да је [REDACTED] секиром излупао његов ауто који је тог дана купио и за њега дао 1500 евра. Када је излупао ауто, полупао и прозор на Мирсадовој бараци. Изјавио је да му је у моменту док су бежали из [REDACTED] дворишта, [REDACTED] псовао ћерку која је тек рођена тог дана, али да му није узвратио увреде. Он лично је видео да је [REDACTED] секиром разбио прозор на Мирсадовој бараци. Када је [REDACTED] излупао његов ауто, он и [REDACTED] су мало устукнули ка његовој бараци и даље држећи секиру и лопату у рукама, а он пошто је имао кључеве од кола у џепу, упалио је ауто и одвезао га код човека од кога га је купио, а то је неких 500 метара од његове куће. Тај човек се зове [REDACTED] и њега је замолио да се врати са њим како би успели да одбију [REDACTED] и [REDACTED] напад за случај да се настави и кад се он врати. Тај [REDACTED] и он су се вратили пешице на лице места, а у дворишту је већ била и полиција и Хитна помоћ и он је тада чуо да је [REDACTED] субоден ножем. Додао је и да тог дана није био пијан, јер уопште није конзумирао алкохол, док су [REDACTED] и Мирсад били пијани, а да њему и дан-данас [REDACTED] и [REDACTED] родбина прети како ће их убити. Након што су му предочени наводи [REDACTED] и [REDACTED] да је након туче наставио да се бије на Мирсадовој страни против [REDACTED] и [REDACTED] у Мирсадовој бараци, а у ком моменту је Мирсад и убо [REDACTED] навео је да то није тачно и да оне не говоре истину. Није видео моменат [REDACTED] повређивања. Једина туча у којој је учествовао наведеног дана је била испред [REDACTED] баракe као што је навео, односно није се тукао већ се само бранио. Није обратио пажњу да ли је неко неком претио, чуо је галаму, биле су псовке, па претпоставља да их је [REDACTED] упућивао Мирсаду и њему, што не може да тврди јер је био сконцентрисан само на свој ауто и како да побегне одатле. Био је уплашен за своју безбедност, односно за свој живот. Додао је да никога није ударио пумпом, већ да су њега ударили секиром. Није био у бараци у моменту када су њих двојица ушли унутра.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу навео да је дана 31.01.2017. године био код свог другара [REDACTED] у гостима, да има обичај да дође код [REDACTED] на неколико дана. Окривљеног Мирсада и његовог брата [REDACTED] упознао је тек овај пут када је дошао код [REDACTED], јер су се они ту скоро доселили. Сећа се да се тог дана славило код Мирсада пошто је његов брат [REDACTED] добио ћерку, да је окупио комшиљук и сви су пили, чак је и [REDACTED] тамо ишао да пије. Међутим он није хтео да иде и посматрао је како они пију и веселе се испред баракe, па је

ушао унутра јер је било хладно, негде око 5 – 7 часова поподне. У неком моменту [REDACTED] је исекао струју Мирсаду, нешто су се посвађали јер Мирсад није хтео да узме његову музику. Међутим, Мирсад је касније отишао до њега да му се извини, дошло је до неког физичког контакта између њих двојице, али не зна ко је кога ударио. Овај догађај посматрао је из [REDACTED] бараке која се налази преко пута Мирсадове и [REDACTED] бараке. Напољу је био мрак, међутим испред [REDACTED] бараке је горела вагра па је тај простор био осветљен. Када га је Мирсадов син обавестио да је [REDACTED] „убио“ његовог оца, из Мирсадове куће су истрчали [REDACTED] и [REDACTED] дотрчали до [REDACTED] бараке и тад је дошло до опште туче између њих четворице. Није могао да определи колико је туча трајала, свађали су се, свашта су једни другима говорили, увреде и претње. Зна да су [REDACTED] и [REDACTED] имали у рукама неке предмете којима су се тукли, мисли да је [REDACTED] имао секиру, а [REDACTED] лопату, али није могао да потврди ко је шта тачно имао, ни да ли су предмете употребили. Када се туча окончала, [REDACTED] и Мирсад су трчећим кораком побегли у Мирсатову бараку, ушли су кроз веранду док су за њима трчали [REDACTED] носећи секиру и [REDACTED] носећи лопату у рукама. Јасно је видео како је [REDACTED] том секиром кренуо да лупа [REDACTED] ауто који је био паркиран испред Мирсадове бараке и разбио му обе шофершајбне. За то време [REDACTED] је са лопатом кренуо према Мирсатовом прозору на кући. Оно у шта је сигуран је да је чуо звук разбијања прозора у моменту док је испред тог прозора био [REDACTED] са лопатом у руци, али није видео да је [REDACTED] разбио тај прозор, лопатом или другим предметом. Није знао како је [REDACTED] ушао у кућу, али зна да је ушао код Мирсада и зна да је започела туча између њега, Мирсада и [REDACTED] у Мирсатовој веранди. Све ово је посматрао из [REDACTED] бараке, стајао је на прозору, а могло се и чути шта се дешава напољу, односно чак и у Мирсатовој веранди. Појаснио је да је у веранди био мрак али је видео по обрисима да се њих тројица туку, као и по галами. Оно што није успео да види јесте сам моменат убадања [REDACTED] односно уопште није могао да види које ударце су једни другима задавали. Касније је само чуо да је [REDACTED] убоден ножем, да није могао сам да изађе из куће, па је тад у кућу ушао [REDACTED] и на рукама изнео [REDACTED] носећи га у његову бараку. Видео је да је [REDACTED] рука крвава тек када је дошао у [REDACTED] бараку да види како је. Када је дошло до повређивања [REDACTED] ова туча престала је тако што је [REDACTED] побегао у пољане, односно у свој ауто па отишао у пољане, а Мирсад се негде сакрио и појавио се тек када је дошла полиција, убрзо потом. Тек је од полиције сазнао да је Мирсад убо [REDACTED] ножем и да је тај нож сакрио тако што га је забио у једно дрво које се налазило иза његове бараке. Није знао одакле Мирсаду тај нож, не зна ни како изгледа нож. Поновио је да тог дана уопште није конзумирао алкохол, док су сви остали пили и били пијани, и то: Мирсад, [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] такође се по њима и видело да су били и спремни за свађу. Додао је да му нико није претио како мора да да исказ па ни [REDACTED]. Његово лично виђење је да је [REDACTED] једна врло конфликтна личност, заправо пијаница и склон свађама.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу навела да се дана 31.01.2017. године породила њена јетрва [REDACTED]. Њен супруг Мирсад и девер [REDACTED] су чашћавали комшилук и пили пиво испред њихове бараке, а је ту био и [REDACTED] звани [REDACTED]. Око пет, шест сати поподне Мирсад је предложио да сви уђу у њихову бараку јер је постало хладно. [REDACTED] је хтео да им позајми своју музику што је Мирсад одбио, због чега се [REDACTED] наљутио и отишао у своју бараку. Убрзо је поново у ушао у њихову бараку и рекао Мирсаду да угаси телевизор јер му је

слаба струја и не може да слуша музику, а Мирсад је то одбио рекавши да уопште нису на истом каблу за струју. Након тога им је [REDACTED] исекао струју, па како је одједном био мрак у целој кући и деца су почела да плачу, Мирсад је изашао напоље како би се обрачунао са [REDACTED], а за њим је изашао [REDACTED]. Он је спречио потенцијалну тучу, до које није ни дошло него само до кратке свађе, а потом је Мирсад спојио каблове и они су опет имали струју у кући. Након овога су се Мирсад и [REDACTED] вратили у њихову бараку, а убрзо је дошао и пок. [REDACTED] као и његова супруга и ћеркица. Сећа се да је [REDACTED] доста пио, да је све време у бараци била једна пријатељска атмосфера, да су Мирсад и [REDACTED] увек били у врло добрим односима, као и уосталом са [REDACTED], али у једном моменту [REDACTED] је без речи изашао напоље, а убрзо затим и Мирсад за њим. Пошто је напољу био мрак, а Мирсад је већ имао размирице са [REDACTED], њена два одрасла сина од 9 и 10 година изашла су напоље за оцем јер су се уплашили да не дође до неке туче. Није прошло ни пет минута када је њихов старији син трчећи ушао у бараку и позвао стрица [REDACTED] да изађе напоље рекавши [REDACTED] је убио тату“. У том моменту је [REDACTED] изашао у двориште, док је она и даље остала у кући са своја млађа три сина, тако да није видела шта се дешавало у [REDACTED] дворишту. Напољу је био потпуни мрак. Сазнања која има о овој тучи су она која јој је испричао старији син, који јој је рекао да када је изашао за Мирсадом напоље, да је Мирсад рекао [REDACTED] да жели да се помире, позвао га код њих у бараку, на пиће и храну, на шта је [REDACTED] песницом ударио Мирсада који је тада пао на земљу. У том моменту [REDACTED] и [REDACTED] су покушали да раздвоје [REDACTED] Мирсада да се не побију, да је [REDACTED] опсовао тек рођену ћерку, због чега је и [REDACTED] кренуо да се бије са [REDACTED] и тад по речима њеног сина настаје општа туча, у којој учествује и [REDACTED]. Потом [REDACTED] узима неку секиру коју је ту нашао и ударио [REDACTED] у раме. Она је у то време она почела да гледа кроз прозор и видела да је након тог удараца у раме Мирсад почео да вуче [REDACTED] према њиховој бараци, не би ли га спречио да се даље бије, међутим [REDACTED] је одгурнуо и Мирсад је пао на земљу. Мирсад и [REDACTED] су трчали ка њиховој бараци и утрчали на њихову веранду, а за то време су [REDACTED] и [REDACTED] трчали за њима [REDACTED] је и даље имао секиру у руци и њом почео да удара по [REDACTED] колима која су била паркирана испред њихове бараке, док је [REDACTED] ногом разбио прозор на њиховој кући и кроз прозор ушао у собу. У соби се наставила туча будући да ту сада улази и [REDACTED], а [REDACTED] и Мирсад су са веранде ушли у собу. Гледала је да заштити децу од туче и предмета који су летели. Туча се из собе преместила на веранду. Додала је да није видела моменат када је њен супруг убо [REDACTED] у леђа, да нема представу којим ножем је то урадио нити где га је нашао, да ту ноћ нож није нашла, али га је ујутру нашла полиција када је дошла. Оно што зна је да је Мирсад имао два евентуално њему приступачна ножа, један који му је стајао на троколици, и други који је стајао испод шпорета у соби бараке, а који служи за чишћење истог. Полицију је звала још у моменту када је [REDACTED] лупао секиром [REDACTED] ауто. Није знала да је њен супруг убо [REDACTED] а оно што је могла да примети да су сви одједном нестали са веранде, да су Мирсад и [REDACTED] некуд отрчали, да је [REDACTED] упалио ауто и одвезао се, а да је [REDACTED] исто „нестао“. За 10-ак минута од тог момента дошла полиција, а онда су се вратили Мирсад, Рути и [REDACTED] и тад је сазнала да је Мирсад убо [REDACTED] а дошла је и Хитна помоћ и одвезла [REDACTED]. Никакве крви није било на њеној веранди, а у то се уверила и сутрадан ујутро, да крв нико није чистио, да су тог дана Мирсад, [REDACTED] и [REDACTED] били под дејством алкохола али нису били пијани, док се на Бериши видело да је пијан. Мирсад пије али не пуно, попије можда 2-3 пива од 0,5 литара дневно, али

се од тога не напије. Са целим насељем је увек био у добрим односима, што важи и за [REDACTED] и за [REDACTED]. Објаснила је да је тог дана њен супруг попио мало више јер је имао разлог за славље, али није обраћала пажњу да ли је мешао алкохол. Није обраћала пажњу на то ко је шта од учесника коме говорио за време туче јер је гледала децу и била је потресена [REDACTED] је имао секиру у моменту када је ударио [REDACTED] у свом дворишту, као и касније када је лупао ауто, при чему није знала шта се десило са секиром касније када се туча наставила код њих у бараци. Он ту секиру није више имао, док ни једног момента у [REDACTED] рукама није видела никакав предмет, па ни пумпу за бицикл. Додала је да је непрекидно под стресом. Додала је да се сећа да је покојни ушао преко прозора, а тај други на врата, да су деца врштала и да је њено мишљење да њен муж није урадио нешто, они би урадили њима.

Исказе сведока [REDACTED] брата окривљеног, [REDACTED], супруге окривљеног и сведока [REDACTED], суд је оценио као пристрасне и субјективне, те дате у прилог обрани окривљеног, имајући у виду да се ради о брату окривљеног, његовој супрузи и пријатељу који се критичне вечери нашао на лицу места, те исте није могао прихватити у погледу одлучних чињеница. У погледу њиховог исказа, суд налази да су исти пристрасни у оцени да је оштећени [REDACTED], као и сведок [REDACTED], напао критичне вечери окр. Мирсада и његовог брата [REDACTED] да је чак покојни оштећени на Мирсадовој бараци разбио прозор, у погледу које чињенице се сво троје различито изјашњавају, да је прозор разбијен лопатом што тврди сведок [REDACTED], ногом што тврди сведок [REDACTED] или секиром од стране [REDACTED], о чему се изјаснио сведок [REDACTED], што говори у прилог неубедљивости навода сведока. Надаље, сведоци [REDACTED] и [REDACTED] тврде да је покојни оштећени [REDACTED] имао у рукама лопату, а сведок [REDACTED] секиру, док сведок [REDACTED] није била непосредно присутна јер је чувала децу и тврдила је да је само [REDACTED] имао код себе секиру. Надаље, нико од наведена три сведока није видео кључан моменат убадања ошт. [REDACTED] од стране окривљеног.

Оно што је неспорно је да су искази свих сведока прилично конфузни, са мноштвом понављања, често и нејасни, те током поступка осим чињенице да је критичног дана био већи број људи окупљен, да је постојала тензија, свађа и физички обрачун између окр. Мирсада, ошт. [REDACTED] и сведока [REDACTED] и [REDACTED], тачне детаље није било могуће утврдити са потпуном сигурношћу.

Сведоци [REDACTED] и [REDACTED] су сведоци који нису имали непосредна сазнања о самом догађају.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу навела да она о самом догађају не зна ништа јер ни не живи на тој адреси већ на [REDACTED]. До ове туче је дошло и њен син [REDACTED] је избоден ножем, о чему је сазнала трећег дана од тог догађаја, непосредно пре него што је умро. За догађај је сазнала од комшинице која је исто од некога чула, а сама не познаје окр. Мирсада Ибрића, док [REDACTED] и [REDACTED] познаје. Није јој познато да је њен син имао било какве проблеме са неким од својих комшија. Са својим сином је била у добрим односима, сваки дан су се чули, а једино се тада десило да се нису чули три дана, тако да би сигурно знала да је са неким од комшија био у завади. Познато јој је да је [REDACTED] понекад умео да попије, међутим и тада је он био весео и миран и никад ни са ким није имао проблема,

није се тукао. Додала је да је кружила прича међу људима да је [REDACTED] унапред смислио целу ову свађу која је настала и тучу да би њен син извукао „дебљи крај“. [REDACTED] је кад год је пио само тражио некога са ким ће моћи да се побије. [REDACTED] је иначе стриц њеном сину, па се наменски свађао и очекивао од њеног сина да га брани. Како јој је испричала снаја и у тој ситуацији је [REDACTED] рекао нешто у смислу “ево нема ко да скочи за мене”, а њен покојни син је рекао “како нема стриче, када сам ја ту” и тако се умешао у све то. Рекла је да је њен покојни син био поводљив и да га је [REDACTED] “навлачио” [REDACTED] је био тај који је увек правео инциденте. Њен покојни син и окривљени су били другови. Придружила се кривичном гоњењу, али није истакла имовинско – правни захтев.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу навела да се дана 31.01.2017. године породила [REDACTED] жена, па су се окупили испред Мирсадове баракe и пило се пиво, да је ту био њен муж [REDACTED], Мирсад, [REDACTED] и још неке комшије. Задржала се врло кратко и одмах отишла својој кући, јер јој је син био болестан, а касније је дошао и њен муж [REDACTED]. Пошто у кући имају врло слабу струју, када је код Мирсада велика потрошња електричне енергије, [REDACTED] је замолио Мирсада да нешто од струје угаси, а како он то није хтео да уради [REDACTED] му је исекао каблове. Она није знала шта се даље дешавало, јер ниједног момента није излазила из куће. Након што је [REDACTED] исекао струју Мирсаду, зачула се нека галама испред њихове баракe, али није гледала кроз прозор и не зна шта је било напољу. У једном моменту изашла је до заове да би узела неке коцке којима ложи ватру и када се враћала од заове чула је галаму, али није могла да разазна говор, а касније је чула да је [REDACTED] убоден ножем и тек тад је изашла напоље, међутим [REDACTED] није видела. Видела је само моменат кад га је њен муж пренео у бараку код њене заове, а Мирсада и [REDACTED] тада није видела. Њихова кућа је толико удаљена да када се дешава свађа или галам код њих, то се врло слабо чује. Није обраћала пажњу да ли је стакло на бараци било полупано или не. Испред њихове куће је био сто са пићем и озвучењем. [REDACTED] када је долазио кући није у том моменту био пијан. Могуће је да је [REDACTED] био љут на Мирсада али она није знала због чега. Полиција није долазила код њих да би интервенисала због [REDACTED]. Додала је да није приметила код [REDACTED] никакав нови телефон након овог инцидента када је [REDACTED] убијен, а да га је Мирсадова жена напала да јој је узео телефон.

Суд је прихватио исказе сведока [REDACTED] и [REDACTED], налазећи да су исти искрени и јасни, те да наведени сведоци нису имали непосредна сазнања о критичном догађају, па су се о истом паушално изјашњавале о ономе што су од других учесника чуле.

Душевно стање у коме се налазио окривљени критичне вечери, утврђено је из налаза и мишљења судског вештака психијатра.

Из налаза и мишљења судског вештака психијатра др Бранка Мандића за окр. Мирсада Ибрића, од 27.05.2017 суд је утврдио да је окр. Мирсад Ибрић особа са једноставном структуром личности, чије су интелектуалне способности у границама просека. На емоционалном новоу се код њега региструју обележја импулсивности и нешто нижег прага толеранције на фрустрације, међутим наведена обележја личности по квалитету и интензитету испољавања, не излазе из подручја нормалности. Психијатријским прегледом код окривљеног нису

регистровани клинички симптоми метаболичке зависности, нити психоорганике разградње личности, што указује да код њега не постоји алкохолна зависност, нити токсикоманска зависност од опојних дрога. Анализа душевног стања окривљеног у време извршења кривичног дела које му је стављено на терет указује да се окривљени налазио у стању алкохолне опијености, као и у стању повишене емоционалне напетости са психолошким садржајем афекта беса високог интензитета. Његове способности схватања значаја дела, као и могућност управљања поступцима биле су битно смањене. С обзиром да код окривљеног није регистровао клиничке симптоме алкохолне зависности, токсикоманске зависности од опојних дрога, душевне болести, душевне заосталости, привремене душевне поремећености, нити друге теже душевне поремећености, закључно је да мера безбедности медицинског карактера није индикована, па је суду није ни предложио.

Наведено вештачење судског вештака др Бранка Мандића, суд је ценио као утемељено и очигледно по свим правилима струке, а засновано на објективним показатељима, односно како подацима из списка предмета, тако и извршеном прегледу и испитивању окривљеног, тако да га је у потпуности прихватио.

Целокупна ситуација, прослава рођења детета, конзумација алкохола од стране окривљеног, вербална расправа и туча су утицали на окривљеног да се исти нађе у стању повишене емоционалне напетости са психолошким садржајем афекта беса високог интензитета, што у сваком случају говори у прилог становишту суда да исти ово дело није планирао, да није имао мотива за кривично дело убиство, о чему су се изјаснили током поступка и саслушани сведоци, већ да се радило о ситуационом делу и неадекватној реакцији окривљеног, која је довела до извршења овог кривичног дела.

Имајући у виду спроведени доказни поступак, суд је на основу писмених доказа – извештаја о форензичком прегледу лица места, обдукционог записника Института за судску медицину „Милован Миловановић“, судско-медицинског вештачења проф. др Бранимира Александрића, као и исказа напред наведених сведока, на несумњив и поуздан начин утврдио чињенично стање. Наиме, окривљени Мирсад Ибрић је дана 31.01.2017.године, око 21,10 часова, у Новом Београду, у ромском насељу у ул.Петрац канал бб, лишио живота ошт. [REDACTED]. То је учинио на тај начин што су се испред стамбеног објекта сведока [REDACTED], окр.Мирсад Ибрић и [REDACTED] после вербалног сукоба и потукли, а којој тучи се прикључио и ошт. [REDACTED]. Након тога су се разишли, па је око 21,00 часова испред бараке окривљеног настао физички сукоб између окр.Мирсада Ибрића и [REDACTED], којој тучи су се прикључили [REDACTED] и [REDACTED] да би окр.Ибрић Мирсад у току сукоба ножем дужине сечива 17,5 цм ошт. [REDACTED] више пута убо и то два пута у пределу десне надлактице, два пута у пределу леве подлактице, једном у десном лопатичном пределу, једном на десној бочној страни грудног коша и два пута у слабинском пределу, чиме му је нанео тешку и по живот опасну телесну повреду. Након указане лекарске помоћи, а услед губитка велике количине крви из расцепа портне вене и крвних судова дуж канала свих задобијених убодина на трупу и горњим удовима и насталих компликација код ошт. [REDACTED] наступила смрт дана 03.02.2017.године у 9,10 часова, а чија смрт је у директној узрочно – последичној вези са свим задобијеним убодинама, које му је критичном

приликом нанео окр.Мирсад Ибрић.

Суд није прихватио одбрану окривљеног, у којој он током целог поступка наводи да није крив за кривично дело које му је стављено на терет, налазећи да је оваква одбрана окривљеног срачунато дата на избегавање кривице. Наиме, окривљени сам признаје током целог поступка да је учествовао у тучи критичне вечери и признаје чињеничне наводе оптужбе да је убо у тучи ножем некога, али негира да је његов умишљај ишао за тим да друго лице лиши живота, односно пок.ошт. [REDACTED].

Током овог поступка окривљени Мирсад Ибрић је тврдио да је критичне вечери он био нападнут од стране сведока [REDACTED] и покојног оштећеног [REDACTED], да га је [REDACTED] без неког повода ударио песницом, а пре тога му ишчупао каблове за струју, као и да је након тога дотрчао покојни оштећени и шутирао окривљеног, да се туча завршила и након десет минута су га опет напали [REDACTED] са секиром у рукама и пок.ошт. [REDACTED] са лопатом и ударали по аутомобилу његовог брата. Окривљени је описао да је [REDACTED] ушао у његову бараку, шутнуо му дете, сина и жени отео телефон, те да је он након тога узео нож и избо некога, више пута отпозади са леђне стране. Окривљени је дакле признао у својој одбрани да је узео нож и да је избо некога, наводећи да у том тренутку није знао коме наноси повреде и колико повреда. Дакле, окривљени није спорио да је наведене повреде нанео покојном оштећеном [REDACTED], али је спорио да је његов умишљај ишао за тим да лиши живота покојног оштећеног, као и да је наведене радње предузео како би себе, жену, децу и брата, одбранио од напада од стране сведока [REDACTED] и пок.ошт. [REDACTED].

Дакле, током поступка је неспорно утврђено да је окривљени Мирсад Ибрић нанео повреде покојном оштећеном, а бројност и врсту повреда је суд утврдио у наведеном судско медицинском вештачењу, као и да су тако нанете повреде биле у директној узрочно – последичној вези са наступелим смртним исходом код оштећеног [REDACTED]. Такође је неспорно утврђено из вештачења судског вештака психијатра др Бранка Мандића, да се окривљени налазио у стању повишене емоционалне напетости са психолошким садржајем афекта беса високог интензитета, због целокупне ситуације, вербалне расправе, туче до које је дошло, присутних лица, чланова његове породице. Међутим, суд је нашао да исто у сваком случају није оправдање за неадекватну реакцију окривљеног, који је средством подобним да тело тешко повреди, ножем, задавао убодине покојном оштећеном и то са леђа, што говори у прилог ставу суда да се није радило о одбрани и истовременом трајању напада, те не може бити речи о нужној одбрани на страни окривљеног. Покојни, по исказима сведока које је суд прихватио [REDACTED] и [REDACTED], а који су се децидно изјаснили да у том моменту пок.ошт. [REDACTED] није имао код себе никакав предмет, оруђе или оружје којим би могао да нанесе повреде окривљеном, те наведена одбрана није била неопходна да се напад одбије, што је битан елемент нужне одбране.

Правно квалификујући напред утврђено чињенично стање, суд је оценио да су се у радњама окривљеног Мирсада Ибрића стекла сва законска битна објективна и субјективна обележја кривичног дела убиство из члана 113 КЗ, с обзиром да је неспорно утврђено да је смрт сада пок. [REDACTED] наступила као последица повреда које му је нанео критичном приликом окривљени Мирсад

Ибрић. Из радњи окривљеног Ибрића произлази да је поступао са евентуалним умишљајем, да је био свестан да може учинити дело па је на то пристао, имајући у виду да је окривљени нанео оштећеном осам убодина, од који две у пределу грудног коша, а две у пределу слабинског подручја, односно био је свестан да задавањем оваквих повреда у наведене делове тела може наступити смрт као последица овог кривичног дела, па је на исту пристао, те свестан да је исто забрањено и желећи његово извршење. С обзиром да није било околности које искључују кривицу окривљеног, оглашен је кривим за наведено кривично дело.

Приликом доношења одлуке, суд је исту уподобио неспорно утврђеном чињеничном стању, а које измене се односе на повод физичког сукоба који је по исказима сведока настао између окр.Мирсада и сведока ██████████ а којом приликом су се истом прикључили пок.ошт. ██████████ и сведок ██████████, па је чињенично стање утврђено током поступка суд унео у изреку и исто уподобио, не повређујући тиме идентитет оптужбе.

Приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције суд је ценио све околности прописане чланом 54 КЗ, па је од олакшавајућих околности на страни окривљеног Мирсада Ибрића ценио да је окривљени био битно смањено урачунљив приликом извршења овог кривичног дела, да се ради о оцу шесторо малолетне деце, док је од отежавајућих околности на страни окривљеног ценио његову ранију осуђиваност при чему је имао у виду врсту и време осуда.

Ценећи посебно друштвену опасност извршеног кривичног дела, имајући у виду сврху изрицања кривичних санкција и степен кривице окривљеног и претходно утврђене олакшавајуће околности, а у одсуству отежавајућих околности, сходно одредбама члана 4, 42, 43, 45, 54 и 63 КЗ, у границама прописаним законом суд је окривљеног Мирсада Ибрића због извршења кривичног дела убиство из члана 113 КЗ осудио на казну затвора у трајању од 7 (седам) година, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору у периоду од 01.02.2017. године до 01.06.2018. године.

Суд сматра да изречена кривична санкција по својој врсти и висини одговора степену друштвене опасности извршеног кривичног дела и степену кривице окривљеног Мирсада Ибрића, те да ће довољно утицати на њега да у будуће не врши кривична дела, односно да ће бити остварена сврха кажњавања.

Суд је ценио наводе браниоца окр. Мирсада Ибрића али је утврдио да се у конкретном случају не може радити о кривичном делу убиство на мах из члана 115 КЗ, имајући у виду да нису испуњени услови за ово кривично дело јер током поступка одбрана није пружила доказе који би потврдили њихову тезу да је окривљени без своје кривице доведен у стање јаке раздражености, нападом, злостављањем или тешким вређањем од стране убијеног, већ управо супротно, током поступка је утврђено да је током целог поподнева и вечери долазило до међусобних размирица и вербалних и физичких сукоба.

Такође, суд налази да се у конкретном случају не може радити ни о кривичном делу тешке телесне повреде квалификоване смрћу из члана 121 став 3 КЗ, имајући у виду да је окривљени задао покојном оштећеном ██████████ критичном приликом осам убодина ножем, од којих две у грудни део и то са леђне стране и

две у слабински део, те суд налази да бројност убода, као и део тела у који су исте нанете указује на чињеницу да је евентуални умишљај окривљеног ишао за тим да покојног ошт. ██████ лиши живота, односно да је био свестан да може лишити живота оштећеног задајући му већи број убода, па је на то пристао. Такође на исто указује и чињеница да је смрт оштећеног у директној узрочно – последичној вези са свим задобијеним убодинама које је критичном приликом нанео окр.Мирсад.

На основу одредбе члана 258 ст.4 ЗКП, суд је оштећену ██████ упутио да имовинскоправни захтев може у целини остварити у парничном поступку, имајући у виду да подаци кривичног поступка не пружају поуздан основ ни за потпуно, ни за делимично пресуђење, те да иста није прецизно ни определили висину имовинскоправног захтева.

На основу одредбе члана 264 став 4 ЗКП суд је окривљеног Мирсада Ибрића ослободио да овом суду накнади трошкове кривичног поступка и судског паушала, имајући у виду да се окр.Ибрић издржава од сакупљања секундарних сировина и да издржава жену и шесторо деце, те је нашао да би њиховим плаћањем било доведено у питање издржавање окривљеног и лица која је по закону дужан да издржава.

Приликом одлучивања, суд је ценио и друге изведене доказе и наводе странака које није посебно образлагао, имајући у виду несумњиво утврђено чињенично стање, те с обзиром да нису од утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар
Сара Симић

Председник већа – судија
Зоран Ганић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба
Апелационом суду у Београду, преко овог суда,
у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

За тачност преписа: МД